

Façana de l'edifici del Casal de Catalunya de Buenos Aires, que ha obtingut una subvenció de la Generalitat per rehabilitar-ne la façana.

La diàspora catalana es reuneix a Girona

Girona acull aquesta setmana la trobada de Casals Catalans d'arreu del món amb la intenció de potenciar-ne les activitats i perquè siguin grups de pressió catalans a l'estranger. També es presentarà un projecte per fer-ne la història completa.

Els representants de la diàspora catalana es reuneixen a Girona els dies 8 al 12 de febrer en la III Trobada de Casals Catalans d'Arreu del Món. Aquesta cita, que es fa aproximadament cada quatre anys, és el punt de trobada a Catalunya dels catalans que mantenen vius i actius els casals que hi ha escampats arreu del món, per compartir experiències i rebre el suport de la Generalitat de Catalunya.

Una de les novetats destacades de la trobada d'enguany és que es presentarà el projecte "Història dels casals catalans d'arreu del món", un estudi analític del passat i present d'aquestes entitats, coordinat pels historiadors Antoni Segura i Josep Maria Solé i Sabaté. Es tracta de

recollir, de tot el patrimoni que tenen els casals, la història escrita fins ara i els testimonis orals dels membres, sobretot dels que fa més anys que hi pertanyen.

La trobada és organitzada per la Secretaria de Cooperació Exterior del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya, que és de qui depenen les relacions amb els casals. Per al secretari de cooperació exterior, Albert Royo, els casals han desenvolupen "una tasca importantíssima que és poc coneguda i poc reconeguda". Per això les jornades també es volen aprofitar per posar en contacte els diversos casals existents i per explicar què són, què fan i què han fet a la socie-

tat catalana en general. El projecte dels historiadors Segura i Sabaté també vol ser un reconeixement cap als casals.

Entre els 106 casals oberts avui hi ha una gran diversitat, no sols pel que fa a l'edat dels socis o l'any de fundació, sinó també pel funcionament o el patrimoni que tenen. Per exemple, a Buenos Aires el casal català té un edifici d'un important valor artístic, en canvi a Luxemburg el casal no té local propi però treballen en xarxa i actuen com a grup de pressió. De fet, l'anterior president del casal luxemburguès és avui president de les associacions d'estrangers en aquest país. Aquesta acció de lobby també es podria fer extensiva a altres casals.

A més de donar a conèixer la imatge real d'aquests casals i esborrar-ne tòpics, el Govern també vol apropar-hi més catalans residents fora del país. "Els catalans —explica Royo— s'integren molt bé en les societats d'acollida, per la qual cosa tenim gent molt ben col·locada. El Govern vol saber exactament quin és aquest potencial, qui són, quants són i que tinguin en els casals unes ambaixades cíviques." De moment ja han demanat al Govern espanyol que els passin el cens dels catalans que viuen a l'estranger, cosa que encara no han obtingut. Cal dir que la gran majoria d'aquests casals inclouen ciutadans d'arreu dels Països Catalans, i que alguns també prenen aquest nom com a denominació oficial, com és el cas dels de Toronto (el Canadà) i La Plata (l'Argentina).

En les jornades d'aquests dies hi haurà tallers diversos sobre el funcionament de les ambaixades i els consolats, l'educació en el lleure, l'ensenyament del català, Internet, les possibilitats d'aconseguir subvencions, la cultura tradicional, etc. També s'ha organitzat una visita al museu del Barça amb sessió de treball inclosa sobre formació i funcionament de penyes, un dels elements importants de molts d'aquests casals. Per a la part institucional s'han preparat sopars amb el president del Parlament, Ernest Benach; el conseller de Governació, Joan Carretero; el conseller en cap, Josep Bargalló, i el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura.

Oriol Cortacans